

İ: Bugün yorgun görünüyorsun.

E: Açlık beni yoruyor sanırım. Akşamları erken uyumak için güzel bir usûl.

İ: Ne okudun, ne yazdın?

E: İnsanların %2'si hariç, aynı anda farklı işleri yapamadıklarını okudum. Muhtemelen ben de bu %98'e dahilim. Ama yapabildiğim bazı şeyler var. Dinlerken basit işleri yapabiliyorum.

İ: Ne gibi?

E: Tornavida çevirmek gibi. Dikkat istemeyen basit işler. Hatta elim periyodik işler yaptığında, dinleyişimin daha dikkatli olduğunu farkettim.

İ: İlginç bir durum. Okurken yürüyünce pek değişmiyor sanırım.

E: Fosillerin en az 10.000 yıllık olması gerektiğini öğrendim sonra. Daha genç olanları fosil kabul edilmeyormuş.

İ: Lüzumsuz bilgi cinsinden. Keyfi bir sınır gibi göründü gözüme.

E: Amerika'daki iki yatırım bankasını inceleyen bir araştırmacı, haftada 120 saat çalışan insanların varlığından bahsediyor. Bir haftanın 168 saat olduğunu düşününce, geri kalan 48 saati de doldurmadıklarına hayret edebiliriz sanki.

İ: Ölmeden önce ölmenin böyle bir anlamı da olabilir.

E: Atlantic'te [iyi çalışmanın yolu az çalışmakl(<http://www.theatlantic.com/business/archive/2014/08/to-work-better-work-less>) diye bir yazıda okudum bunu. Henry Ford'un, haftalık 48 saat olan çalışma süresini çalışanları fazla hata yaptığı için 40 saate indirdiğini de söylüyordu.

İ: Bence çok çalışmayı dert edecek kadar çok çalışmıyorsun.

E: Evet, bugün çalıştım ve çok iyi geldi.

İ: Ne yaptın?

E: Dervaze'nin programlama kısmıyla uğraştım. Biraz da *çalışma süreçlerini iyileştirdim*.

İ: Bu ne demek? Çalışma süreçleri yani?

E: Malum, ufak programlar yapıyorum, *yapılacak işleri yaptırtan programlar*. Onlarda bir iki değişiklik. Önemli değil ama zaman aldı.

İ: Başka ne var?

E: İsraililerin dünyanın kendi karşılarında olduğunu düşündüklerini okudum. *Yahudinin Yahudiden başka dostu yok* diyorlar harhalde onlar da. Ha'aretz'i okuyanlar %10 kadarmış ve hayli solcu bir gazete olarak görülüyormuş.

İ: Bir Yahudi olsaydım, tarihe bakınca ben de böyle düşünebilirdim.

E: Yahudilik deyince, bazen cuma günleri *elektronik sebt* yapmayı düşünüyorum. Elime hiç elektronik alet almamak. Böyle bir yazı da vardı bugün okuduklarımda. Adamın biri farklı din ve felsefelerin söylediklerinden kendine hayat kuralları çıkarmış. İslam'dan namazı almış mesela, bunun insana tevazu getirdiğini söylüyor. Stoacılıktan birkaç tavsiye almış, *işyerinde yükselmek için uğraşma, bunun için feda edeceklerine değmez* gibi bir ilkesi var. Yahudilikten de Sebt/Sabbath'ı almış, bunun *gerçek dinlenme* olduğunu söylüyor. Ben de haftada bir gün elektronik mevzulardan tamamen uzakta geçirmeyi düşünüyorum. Uzun zamandır düşünüyorum ama telefon edecekler olur diye cesaret edemiyorum.

İ: Güzel bir fikir ama devam edebilir misin bilmem. Bu gibi şeyler etraftan da birilerinin desteğiyle yürüyor.

E: Benim de korkum bu.

İ: Tek başına devam etmeye çalışmanın da tuhaf bir *kibir hissi* var. Bu hissi uyandırınca, insan şüpheye düşmeye başlıyor.

E: Olabilir.